
Brodno, st. 1, gm. Środa Śląska, woj. dolnośląskie, AZP 77-24/10

Informator Archeologiczny : badania 32, 75-76

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ŚRODKOWA I PÓŹNA EPOKA BRĄZU

Antoniew, st. 1, gm. Nowa Sucha, woj. skierniewickie, AZP 57-58/9 - patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

Babicha, st. 6, gm. Tuszów Narodowy, woj. rzeszowskie, AZP 96-71/23 - patrz: neolit

Bachórz, st. 16, gm. Dynów, woj. przemyskie, AZP 107-79/16 - patrz: wczesne średniowiecze

BŁĄŻEJOWICE DOLNE, st. 17, gm. Głogówek, woj. opolskie, AZP 96-36/1

- ślady osadnictwa kultury ceramiki wstęgowej rytej (neolit)
- osada kultury łużyckiej (V okres epoki brązu - okres halsztacki)
- ślady osadnictwa wczesno- i późnośredniowiecznego

Nadzór i ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone w maju przez mgr. Wacława Romińskiego i mgr. Mariusza Krawczyka (Muzeum w Nysie). Finansowane przez Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „STEL”. Przebadano powierzchnię 6 m².

Badania prowadzono na demontowanej stacji energetycznej, zajmującej teren powierzchni 900 m², zlokalizowanej na terenie stanowiska archeologicznego. Prace ziemne polegały na demontażu wkopanych w ziemię przewodów i betonowych postumentów. W wyniku badań powierzchniowych, przeprowadzonych na terenie stanowiska, znaleziono materiały przynależne do: kultury ceramiki wstęgowej rytej, kultury łużyckiej z V okresu epoki brązu i okresu halsztackiego oraz wczesnego i późnego średniowiecza.

W jednym z wykopów na terenie demontowanej stacji zlokalizowano naruszony obiekt - jamę workową. W wyniku przeprowadzonych tu badań wykopaliskowych odsłonięto fragmenty dwóch przylegających do siebie obiektów, jamy zasobowej i ziemianki. Obiekty te, datowane na przełom V okresu epoki brązu i okresu halsztackiego, związane są z ludnością kultury łużyckiej.

W warstwie zalegającej nad wyżej wymienionymi obiektami znaleziono topór żelazny smukły, symetryczny o łukowatym ostrzu, zaopatrzony w otwór dla trzonka oraz wyraźnie wyodrębniony, wąski obuch. Okaz ten należy uznać za topór bojowy, pochodzący z okresu rzymskiego, z faz C₁-D.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum w Nysie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Badaniach archeologicznych na Górnym Śląsku i ziemiach pogranicznych w 1998 r.”, s. 102-106.

Badania nie będą kontynuowane.

Bocheń, st. 16 (Strugienice, st. 4), gm. Zduny, woj. skierniewickie, AZP 59-55/25 - patrz: wczesne średniowiecze

BRODNO, st. 1, gm. Środa Śląska, woj. dolnośląskie, AZP 77-24/10

- cmentarzysko ciałopalne kultury łużyckiej (III okres epoki brązu/okres halsztacki)
- cmentarzysko kultury przeworskiej

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 28 września do 9 października przez dr. Radosława Jarysza (Muzeum Regionalne w Środzie Śląskiej). Finansowane przez PSOZ. Przebadano powierzchnię 150 m².

Stanowisko zostało odkryte w 1896 roku. Natrafiono w tym miejscu na 2 groby kultury ceramiki sznurowej oraz nieokreślone stanowisko kultury przedłużyckiej. W 1998 roku założono 5 wykopów sondażowych. W ich obrębie odkryto 6 grobów ciałopalnych kultury łużyckiej ze schyłku kultury łużyckiej oraz grób ciałopalny kultury przeworskiej z młodszego okresu przedrzymskiego (faza A₂).

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Regionalnym w Środzie Śląskiej.

Wyniki badań zostaną opublikowane w artykule *Grób kultury przeworskiej z Brodna, gm. Środa Śląska, st. 1* (w:) „Śląskich Sprawozdaniach Archeologicznych”, t. XLI, s. 469-474.

BRUŚNIK, st. 1, gm. Ciężkowice, woj. tarnowskie, AZP 109-66/5

- cmentarzysko ciałopalne z epoki brązu

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 13 lipca do 22 sierpnia przez mgr. mgr. Andrzeja i Barbarę Szpunar oraz mgr. Jerzego Okońskiego (Muzeum Okręgowe w Tarnowie, Miejski Ośrodek Kultury w Brzesku). Finansowane przez Muzeum Okręgowe w Tarnowie. Przebadano powierzchnię 1 ara.

Zlokalizowano 3 groby ciałopalne w ostatniej fazie zniszczenia, przydenne części popielnic i przepalone kości ludzkie. Groby znajdują się w warstwie ornej.

Cmentarzysko w praktyce nie istnieje. Nieliczny materiał zabytkowy to ceramika trudna do bardziej szczegółowego zaszeregowania.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Tarnowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach i Sprawozdaniach Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego”.

Badania nie będą kontynuowane.

Brzeźno, st. 1, gm. Nidzica, woj. olsztyńskie, AZP 29-61/1 - patrz: wczesna epoka brązu

BUBEL STARY, st. XIV-XV i XVII, gm. Janów Podlaski, woj. bialsko-podlaskie, AZP 56-87

- cmentarzysko z późnego neolitu - wczesnej epoki brązu
- osada kultury łużyckiej (III - IV okres epoki brązu)
- osada kultury przeworskiej (okres wpływów rzymskich, faza B₂/C₁)
- osada późnośredniowieczna (XII - XIII w.)

Sondażowe badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 17 do 29 sierpnia przez mgr. Władysławę Roszyk (Instytut Archeologii UW). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań.

Stanowisko zostało odkryte w 1994 roku podczas badań powierzchniowych, wykonanych w ramach Archeologicznego Zdjęcia Polski.

W wyniku obserwacji powierzchni stanowisk połączono stanowiska XIV i XV i założono na nich jeden wspólny wykop o powierzchni 1,2 ara. Stwierdzono obecność warstwy kulturowej, a pod nią zarejestrowano obiekty osadnicze o różnej chronologii: grób (późny neolit - wczesna epoka brązu), jamy osadnicze (III - IV okres epoki brązu), jamy osadnicze (okres wpływów rzymskich), jama starożytna, średniowieczne (XII-XIII w.) jamy osadnicze, palenisko, palenisko - prężnica osłonięta konstrukcją drewnianą oraz związane z nimi obiekty, a także nieokreślone chronologicznie jamy.

Na stanowisku XVII założono wykop o powierzchni 0,4 ara. W wykopie tym zlokalizowano jedynie warstwę osadniczą. Nieliczne fragmenty ceramiczne znaleziono w humusie.

Z przeprowadzonych badań powierzchniowych w trakcie wykopalisk i wyników badań należy sądzić, że osadnictwo znajduje się we wschodniej i południowej części dawnej wyspy, bliżej starorzecza Bugu. Wskazuje na to koncentracja obiektów archeologicznych w wykopie numer 2.

Materiały i dokumentacja znajdują się w PSOZ w Białej Podlaskiej.

Badania powinny być kontynuowane ze względu na postępujący proces niszczenia warstw kulturowych.